

РЕШЕНИЕ

№ 50

гр. Сандански, 10.04.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – САНДАНСКИ, II НАКАЗАТЕЛЕН СЪСТАВ, в
публично заседание на дванадесети март през две хиляди двадесет и четвърта
година в следния състав:

Председател: Рая Д. Манолева

при участието на секретаря Мария Ил. Малинска
като разглежда докладваното от Рая Д. Манолева Административно
наказателно дело № 20241250200030 по описа за 2024 година

и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.59-63 от ЗАНН.

Образувано е по жалба на **П. А. А.**, ЕГН – *****, с адрес – гр. С.,
ул.“Г. К.” №***, **против Наказателно постановление № 23-0339-
001071/03.01.2024г.** на Началник Група в ОД МВР – Благоевград, с което на
жалбоподателя за извършено нарушение по чл.104Б, т.2, чл.100, ал.1, т.1 и
чл.100, ал.1, т.2 ЗДвП, на основание чл.53 ЗАНН и чл.175А, ал.1, пр.3, чл.183,
ал.1, т.1, пр.1 и пр.3 ЗДвП му е наложено административно наказание
“Глоба”, съответно: в размер на 3000 лева и лишаване да управлява МПС за
12 месеца – за първото нарушение по 10 лева –а за останалите две нарушения.

С жалбата си А. моли съда да отмени атакуваното НП като неправилно
и незаконосъобразно. Твърди, че описаната в НП фактическа обстановка не
отговаря на действителната такава, както и, че са налице нарушения на
разпоредбата на чл.57, ал.1, т.5 ЗАНН, тъй като в НП не е посочено точното
описание на нарушението, обстоятелствата, при които е извършено, както и
доказателствата, които го потвърждават. Сочи се също, че така описано
нарушението е неясно, тъй като са посочени три взаимно изключващи се

твърдения, като едновременно се твърди, че е *допуснал* извършеното нарушение, и в следващия момент, че го е извършил *умишлено*. Твърди още, че не е нарушил виновно разпоредбата на чл.104Б, т.2 ЗДвП.

В съдебно заседание жалбоподателя, редовно призован - се явява лично и с надлежно упълномощен защитник, който поддържа жалбата по изложените в същата съобщения. Сочи писмени и гласни доказателства. В хода на делото по същество защитникът на жалбоподателя пледира за отмяна на атакуваното НП като излага съобщения за липса на умисъл у жалб.А. за извършеното адм.нарушение, както и наличие на множество процесуални нарушения, които са довели до ограничаване правото му на защита.

Административнонаказващият орган и Районна прокуратура – Благоевград, ТО - Сандански, редовно и своевременно призвани, не ангажират свои представители по делото и становище по жалбата.

Районният съд, след като съобрази доводите на страните, събраният по делото доказателствен материал и закона, установи следното:

На 03.12.2023г., длъжностни лица при РУ – Сандански - актосъставителя П. Д., в присъствието на свидетеля Я. П., съставили на жалбоподателя АУАН № 1071/23, затова, че на същата дата – 03.12.2023г. в 11.15 часа в гр. Сандански в кръговото кръстовище между ул.“Т. К.” и ул.“Ст. Ст.” управлява лек автомобил „*****“ с рег. № *****, като при извършване на маневра допуска умишлено поднасяне на автомобила, изразяващо се в задната му част. Водачът не представя СУМПС и СРМПС, с което е осъществил състава на административните нарушения по чл.104Б, т.2, чл.100, ал.1, т.1 и чл.100, ал.1, т.2 от ЗДвП. АУАН е съставен в присъствие на жалбоподателя, предявен му е за подпис, и същия го подписал без възражения.

Въз основа на акта, на 03.01.2024г. Началник Група в ОД МВР – Благоевград, издал атакуваното НП № 23-0339-001071, с което на жалбоподателя за извършено нарушение по чл.104Б, т.2, чл.100, ал.1, т.1 и чл.100, ал.1, т.2 ЗДвП, на основание чл.53 ЗАНН и чл.175А, ал.1, пр.3, чл.183, ал.1, т.1, пр.1 и пр.3 ЗДвП му е наложено административно наказание “Глоба”, съответно: в размер на 3000 лева и лишаване да управлява МПС за 12 месеца – за първото нарушение по 10 лева –а за останалите две нарушения.

НП е връчено лично на жалбоподателя на 08.01.2024година, видно от

отбелязването в разписката към самото НП, приложено по делото. Жалбата срещу същото е депозирана пред РС – Сандански, чрез Началник РУ – Сандански на 12.01.2024г./Вх. № 000-471/12.01.24г./.

Изложената фактическа обстановка съдът прие за установена въз основа на показанията на разпитаните по делото свидетели – полицейските служители Д. и П., също и от показанията на свидетелите Д. и А. – допуснати по искане на защитата, както и от приложените към административнонаказателната преписка и представените в с.з., и приети по делото писмени доказателства, които са безпротиворечиви, относно подлежащите на доказване факти и установяват по несъмнен начин възприетата фактическа обстановка, като последователни и логични.

При така установената фактическа обстановка, съдът направи следните правни изводи:

Същественото в административно–наказателното производство е да се установи: има ли административно нарушение, извършено ли е то от лицето посочено като нарушител и дали това лице го е извършило виновно.

По отношение на първото нарушение, залегнало в пункт 1 от НП, съдът намира за установено следното:

Административно–наказателната отговорност на жалбоподателя е ангажирана на основание чл.175А, ал.1 пр.3 от ЗДвП за нарушение на чл.104Б, т.2 от същия закон. С посочената за нарушена разпоредаба е регламентира забрана водачите на МПС да използват пътищата, отворени за обществено ползване, за други цели, освен в съответствие с тяхното предназначение за превоз на хора и товари.

В конкретния случай, на база отразените факти в АУАН и в НП се вмениява нарушение по чл.104Б, т.2 от ЗДвП изразяващо се в това, че управлявайки л.а. „...“, *****“ с рег. № *****, като при извършване на маневра допуска умишлено поднасяне на автомобила, изразяващо се в задната му част...“. Според тезата на административнонаказателното обвинение, именно това действие се квалифицира като използване на пътищата, отворени за обществено ползване, за други цели, освен в съответствие с тяхното предназначение за превоз на хора и товари, т.е. не е управлявал автомобила за превоз на хора и товари, а е *допуснал умишлено поднасяне на автомобила, изразяващо се в задната му част*“. Не е ясно дали

наказващият орган с така описаното нарушение е приел, че водачът е извършвал, т.нар. „дрифт“, но от показанията на свидетелите Д. и П. се установява, че те са приели поведението на водача като „дрифт“, поради което е и бил спрял за проверка.

Дрифтът е техника на шофиране, при която шофьорът преднамерено извежда дадено превозно средство извън контрол чрез „презавиване“, така довеждайки до загуба сцеплението на задните гуми. По време на дрифт движението на автомобила е напречно на завоя, осъществено под влиянието на тежестта му и инерционния момент. Доколкото дрифтът е преднамерено извеждане на превозното средство извън контрол, действията на водача трябва да са съзнателни и целенасочени, т.е. преплъзването на автомобила, а в конкретния случай – поднасянето на автомобила да не се дължи на други обстоятелства.

Не се спори между страните, че на въпросната дата и място жалбоподателят е управлявал л.а. марка „****“, с рег. № ****. Съдът намира за безспорно установено обстоятелството, че при движението на автомобила в кръговото кръстовище между ул.“Т. К.“ и ул.“Ст. Ст.“, управлявания от жалбоподателя автомобил е поднесъл в задната му част, след което при изправяне на автомобила, същия се е върнал обратно в лентата за движение. Това обстоятелство се установява и от показанията на свидетелите Д. и П.. Според показанията на тези двама свидетели, действията на жалбоподателя са били умишлени, извършени чрез *„умишлено подаване на газ в кръстовището“*.

В настоящият случай обстоятелствата, посочени в наказателното постановление, а именно: че жалбоподателя, управлявайки л.а. „...“****“, с рег. № ****, като при извършване на маневра допуска умишлено поднасяне на автомобила, изразяващо се в задната му част...“, не дават основание да се направи извод, че пътя не се използва по предназначение за превоз на хора и товари, като тези факти сами по себе си не водят до извода за извършено деяние, което да съставлява административно нарушение по чл.104Б, т.2 от ЗДвП. Посочената в тази разпоредба цел – използване на пътното платно не по предназначение, а за други цели, непосочени в обстоятелствената част на наказателното постановление, е съществен елемент от състава на вмененото административно нарушение и след като такава цел не е осъществена,

деянието е несъставомерно.

С това деяние обаче, така описано както в акта за нарушение, така и в издаденото НП не се нарушава забраната за използване на пътя за други цели, извън предназначението им за превоз на хора и товари. Според свидетелските показания на разпитаните по делото свидетели – полицейските служители Д. и П., при управлението на автомобила А. е „...подавал умишлено газ в кръстовището, с което завъртял автомобила и навлезнал в другата пътна лента...“ /св.Д./, каквато друга пътна лента всъщност се установи, че в това кръстовище няма, а същото се състои единствено от една пътна лента /съобразно представените писмени доказателства относно организация и безопасност на движението, издадени от Община Сандански/.

Превъртането на колелата на автомобила на място намалява сцеплението на гумите, предизвиква кратък или продължителен шум в резултат на триенето на гумите в пътната настилка и представлява демонстративно управление на МПС по пътя, което не съответства на използването му по предназначение – за превоз на хора и товари. Но в случая данни за такова демонстративно управление на МПС от страна на А. се съдържат едва в свидетелските показания, без същите да са описани в обстоятелствената част на констативния и санкционния акт. Непълното описание на нарушението опорочава акта и наказателното постановление, тъй като възпрепятства лицето, срещу което са съставени, да се защитава адекватно съобразно конкретните рамки на нарушението, което се твърди, че е извършило и е самостоятелно основание за отмяна на наказателното постановление. В такъв случай се приема, че са нарушени императивните разпоредби на чл.42, т.4 и чл.57, ал.1, т.5 от ЗАНН. Тези законови разпоредби изискват да се посочат конкретни факти и обстоятелства, които като се подведат под конкретната правна норма, осъществяват предвидения в нея състав на административно нарушение. В случая това не е направено нито от контролния, нито от наказващия орган.

На следващо място, настоящият съдебен състав намира, че въз основа на събраните по делото доказателства, не се установява по безспорен начин, че жалбоподателят е използвал път отворен за обществено ползване с друга цел, освен в съответствие с неговото предназначение за превоз на хора и товари. За ангажирането на административно наказателната отговорност не е

достатъчно предположението на органите на полицията, а е необходимо реално осъществяване на признаците на състава на това нарушение. Констатираното поведение на водача следва да е съзнателно, преднамерено, а не да се дължи на неправилни маневри, несъобразени с конкретната пътна обстановка. Поднасянето на автомобила при извършване на завой, при това в кръгово движение/за което стана ясно от представените от защитата писмени доказателства - от Община Сандански, че се състои само от една пътна лента/, би могло да е в резултат и на движение с несъобразена скорост при навлизане в кръстовище и предприемане на завой, и несъобразяване с вмененото с чл.5 ал.1 т.1 от ЗДвП задължение като участник в движението по пътищата с поведението си да не създава опасности и пречки за движението, да не поставя в опасност живота и здравето на хората и да не причинява имуществени вреди.

По отношение на другите две нарушения, съответно по чл.100, ал.1, т.1 и чл.100, ал.1, т.2 ЗДвП, съдът намира, че в случая изобщо не е доказано, че жалбоподателя е извършил тези нарушения, а именно, че на процесната дата не е представил на контролните органи СУМПС и за регистрация на същото, тъй като нито един от двамата свидетели – полицейски служители, разпитани в хода на съдебното производство не посочи в показанията си да е установено извършването на тези две нарушения.

При така проведеното съдебно следствие не се установи безспорно описаното в АУАН и НП нарушение, неговия извършител, времето и мястото на извършване на проверката. Както бе посочено констатациите в АУАН имат доказателствена сила единствено за АНО при провеждане на административното производство. Описаните обстоятелства обаче следва да бъдат проверени и потвърдени в съдебното производство с предвидените в НПК способности, като липсата на доказателства, подкрепящи описаните обстоятелства възпрепятства съда във възможността да установи и приеме безспорно и доказана фактическа обстановка, при което и да формира своето убеждение и да направи съответните правни изводи.

С оглед изложеното, съдът приема, че с обжалваното НП не е установено извършено административно нарушение, още повече пък да е доказано извършване на това нарушение, неговия извършител и вината му, поради което НП следва да бъде отменено изцяло.

Ето защо и поради горните мотиви и на основание чл.63 ал.1 от ЗАНН ,
Съдът

РЕШИ:

ОТМЕНЯ Наказателно постановление № **23-0339-001071/03.01.2024**г. на Началник Група в ОД МВР – Благоевград, с което на жалбоподателя **П. А. А.**, ЕГН – *****, с адрес – гр. С., ул.“Т. К.“ № *****, за извършено нарушение по чл.104Б, т.2, чл.100, ал.1, т.1 и чл.100, ал.1, т.2 ЗДвП, на основание чл.53 ЗАНН и чл.175А, ал.1, пр.3, чл.183, ал.1, т.1, пр.1 и пр.3 ЗДвП му е наложено административно наказание “Глоба”, съответно: в размер на 3000 лева и лишаване да управлява МПС за 12 месеца – за първото нарушение по 10 лева –а за останалите две нарушения.

Решението подлежи на касационно обжалване пред Административен съд – Благоевград на основанията, предвидени в НПК и по реда на глава 12 от АПК в 14-дневен срок от съобщаването му на страните, че е изготвено.

Съдия при Районен съд – Сандански: _____